

РЕШЕНИЕ

№ 15548

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11275** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение №4658 от 18.10.2023 г. по АНД №20231110209406 на 111-ти състав на Софийски районен съд е отменил Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, № [ЕГН] на Агенция “Пътна инфраструктура”.

Срещу така поставеното решение, е постъпила касационна жалба от Агенция “Пътна инфраструктура”, в която се моли решението да бъде отменено като поставено при нарушение на материалния закон. Поддържа се, че безспорно е доказано извършеното нарушение. Иска отмяната на обжалвания съдебен акт и поставяне на друг по същество на спора, с което да бъде потвърден издадения Електронен фиш.

Ответникът ЕТ „Пепи 85 Пепа Замфирова“ оспорва жалбата и иска потвърждаване на решението. Претендира разности.

СГП изразява становище, че решението е правилно и законосъобразно.

Административен съд- София-град, VII касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежната страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства се

установява следното: С обжалвания съдебен акт Софийски районен съд е отменил Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата №[ЕГН] на Агенция “Пътна инфраструктура” (АПИ) - [населено място], към МРРБ, с който на ЕТ “ПЕПИ – ПЕПА ЗАМФИРОВА” с ЕИК:[ЕИК], с управител П. Ц. З., със седалище и адрес на управление: [населено място], област С., [улица], е наложено наказание - имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева за извършено административно нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

За да постанови своето решение, съставът на районния съд е установил следната фактическа обстановка: На 27.04.2021г. в 13:45ч. е установено нарушение №С1ВЕЕD5866F27E3FE053011F160A4A7B с ППС – влекач Д. ФТ 105, 460, с регистрационен номер С., с техническа допустима максимална маса 20500, брой оси -2, екологична категория ЕПС, в състав с ремарке, с общ брой оси – 5 и обща допустима маса от 44000, движещо се в Столична Община, по път А-6 км. 50+427 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платена пътна мрежа, за което ППС не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП, установено с устройство №10182, представляващо елемент от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от ДП, представляващо нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, за което на собственика е наложено наказание по чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. Чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

При тези факти Софийски районен съд е отменил електронния фиш, като е приел, че липсва материалноправна норма указваща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, като е налице възможност за издаване на ЕФ единствено за нарушение на ал. 179, ал. 3 от ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция споделя изложените от районния съд правни изводи. Фактическата обстановка е изяснена правилно от СРС на база на писмените доказателства по делото. От страна на районния съд е извършен цялостен анализ на относимите правни норми и използваната законодателна техника, като правилно е прието, че в случая се предвижда издаване на електронен фиш единствено при нарушение на чл. 179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нормата, която е посочена като нарушена – чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Електронният фиш е издаден на основание чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, който предвижда част от нарушенията, свързани със заплащане на пътни такси, да се санкционират чрез съответно диференцираната процедура - чрез издаване на ЕФ. Към момента на нарушението текстът на разпоредбата е предвиждала, че за нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал.3 ЗДвП, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция, в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенци „Пътна инфраструктура“.

Това е съдържанието на действащата и към момента на деянието, и към момента на издаване на фиша разпоредба, предвиждаща отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство чрез издаване на АУАН и НП. Видно от буквалния й прочит, законодателят е предвидил възможността да се издава електронен фиш за констатирани нарушения по чл.179, ал. 3 ЗДвП, но не и за тези по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

При наличието на противоречива съдебна практика на съдебните инстанции, настоящият състав

споделя становището, че липсва правно предвидена възможност за санкциониране на нарушенията на чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш. Аргументите в подкрепа на съответната теза изхождат от систематичното тълкуване на цитираните разпоредби, въз основа на които се обуславя извод, че ангажирането на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП чрез издаване на ЕФ е недопустимо. Това е така, доколкото съгласно действащата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП електронен фиш може да се издаде само когато се установи нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Не е налице препратка, която да предвижда прилагане на ЕФ за нарушения на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, каквата е квалификацията на конкретното нарушение.

Наказващият орган не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове, като по този начин се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Процедурата по административно наказване на нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е по чл. 189е, ал. 1 и следващите ЗДвП и предвижда съставянето на АУАН и издаване на наказателно постановление.

Изложеното води до извод, че е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на електронния фиш. Административното производство е протекло по непредвидена в закона процедура. Вместо да се издаде АУАН и впоследствие НП, е издаден ЕФ, при липса на законова възможност за това. Нарушението е съществено и засяга валидността на издадения акт. Като е установил това и е отменил НП, съставът на СРС е издал законосъобразно и правилно решение.

На последно място, съдът взе предвид и това, че съгласно решение на СЕС (шести състав) от 21.11.2024 по дело C-61/23, член 9а от Директива 1999/61/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 17.06.1999г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27.09.2011 г. трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението на предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера на тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на “компесаторна такса” с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определен, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежестта на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Освен това в процедурата по издаване на ЕФ не може да се провери съразмерността на санкцията с конкретното нарушение, доколкото се касае за процедура, при която автоматизирана система издава акта, съдържащ наложеното наказание във фиксиран размер. Затова, следва да се направи извод, че предвиденото в закона административно наказание противоречи на чл 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 17.06.1999г.

Предвид всичко изложено, касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно и е поставено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото в полза на ответника следва да се присъдят сторените от него разноски в размер на 600.00 лева за заплатено адвокатско възнаграждение за защита пред касационната инстанция.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4658 от 18.10.2023 г., поставено по АНД №9406/2023г. на 111-ти състав на СРС.

ОСЪЖДА АПИ да заплати на ЕТ “ПЕПИ – ПЕПА ЗАМФИРОВА” с ЕИК:[ЕИК], сумата 600лв.-разноски за разглеждане на делото пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: